Annus VI - Vol. VI Die 15 Maii 1914 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

I. *Acta Pii PP. X:* Constitutio Apostolica, pag. 213; Motu Proprio, pag. 219; Litterae Apostolicae, pag. 220; Epistolae, pag. 224. — II. *S. C. S. Officii:* Decretum excommunicationis in sac. Caesarium Vachère latae, pag. 226. — III. *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, pag. 227; Ordinationis Capituli cathedralis, pag. 228. — IV. *S. C. de Religiosis:* De novitiatus termino et interruptione, pag. 229; De novitiis militiae addictis, pag. 230; De Missis ad intentionem Superioris celebrandis, pag. 231; De confessione, pag. 232. — V. *S. C. de Propaganda Fide:* De institutione praefecturae apostolicae de Gibuti, pag. 233, et de Adamaua, pag. 234; Nominationes, pag. 235. — VI. *S. C. Rituum:* Declaratio de Sanctis vel Beatis cultu a S. Sede adprobato non gaudentibus, pag. 235. — VII. *S. R. Rota:* Alexandrina. Iurispatronatus et praesentationis, pag. 237: Causae sub secreto, pag. 243. — VIII. *Secretaria Status:* Epistolae, pag. 245.

Diarium Romanae Curiae: Nomine, onorificenze, necrologio, pagg. 249-252.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

MDCCCCXIV

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, L. 12. — Extra Italiam, L. 15.
Unius fasciculi, L. 1.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit, ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* ». (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. VI, n. 7 - 15 Maii 1914)

ACTA PII PP. X

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Susceptum inde. - De regimine Seminarii Maioris in Calabris. - *25 martii 1914* . 213

MOTU PROPRIO

Edita a nobis. - De dioecesibus suburbicariis. *5 martii 1914* 219

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ileferi ad nos.* - Indulgentiae plenaria et partiales occasione centesimi anni a restituta Societate Iesu. - *23 ianuarii 1914* 220

II. *Universi Episcopatus Rumeni.* - Venerabilibus fratribus Victori Mihalyi de Apsia, archiepiscopo Fogarasiensi et Albae Iuliae, atque Episcopis suffraganeis ecclesiasticae provinciae ritus Graeci-Rumeni, de ecclesia Sanctissimi Salvatoris ad vicum « delle Coppelle » Rumeno episcopatui concredenda. - *31 martii 1914* 222

III. *In sublimi.* - Erectio novae Apostolicae Delegationis Australiensis. - *15 apr. 1914* 223

EPISTOLAE

I. *Ad eucharisticum conventum.* - Ad R. P. D. Natalem Serafino, Bugellensium episcopum, occasione Congressus Eucharistici Bugellae celebrandi. - *25 martii 1914* 224

II. *Civium ex omni ordine.* - Ad R. P. D. Iosephum Németh, episcopum tit. Isaurensem, auxiliarem Csanadiensem, quadragesimum episcopatus et sacerdotii sexagesimum anniversarium celebraturum. - *10 aprilis 1914* 225

SUPREMA S. CONGR. S. OFFICII

Decretum. - Sacerdos Caesarius Vachère dioecesis Pictaviensis, nominatim excommunicatur. - *22 aprilis 1914* 226

S. CONGR. CONSISTORIALIS

I. Provisio ecclesiarum 227

II. Ordinationis capituli cathedralis. - *26 aprilis 1914* 228

S. CONGR. DE RELIGIOSIS

I. *Decretum.* - De novitiatus termino et interruptione. - *3 maii 1914* 229

II. *Parisien.* - De novitiis militiae addictis. - *3 maii 1914* 230

III. *Suessonien. et aliarum.* - De Missis a religiosis sodalibus ad intentionem Superiorum celebrandis. - *3 maii 1914* . . . 231

IV. *Romana et aliarum.* - De confessione apud orientales sacerdotes instituta et de confessione novitiorum. - *3 maii 1914* 232

S. CONGR. DE PROPAGANDA FIDE

I. *Decretum.* - Erigitur Praefectura Apostolica de Gibuti in Somalia gallica. - *28 aprilis 1914* 233

II. *Decretum.* - Praefectura Apostolica de Adamaua in Africa centrali germanicae ditionis constituitur. - *28 aprilis 1914* . 234

III. Nominationes 235

S. CONGR. RITUUM

Declaratio. - De Sanctis vel Beatis alicubi publico cultu honoratis, absque certo S. Sedis decreto vel indulto. - *28 apr. 1914* 235

S. ROMANA ROTA

I. *Alexandrina.* - Iurispatronatus et praesentationis. - *14 ianuarii 1914* 237

II. Causae sub secreto. - *12 maii 1914* . . 243

SECRETARIA STATUS

EPISTOLAE

I. Ad R. D. Grimal, qui beatissimo Patri, tamquam venerationis filialis specimen, exemplar operis « Jésus-Christ étudié et médité » reverenter exhibuit. - *21 martii 1914* 245

II. Ad illustrem virum Iosephum Bussières, praesidem generalem velitum pont. Canad., ob litteras obsequentissimas beatissimo Patri datas. - *22 martii 1914* . 245

III. Ad illustrem Praesidem ceterosque comitatus sodales qui societati moderandae praeest sic nuncupatae: « Ligue internationale catholique contre l'Alcoolisme ». - *23 aprilis 1914* 246

IV. Ad R. P. D. A. Humbrecht, Pictaviensium episcopum, ob litteras beatissimo Patri datas de conferentiis ecclesiasticis. - *5 maii 1914* 248

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Segreteria di Stato. *Nomine, onorificenze* 249

II. Necrologie 252

Annus VI. - Vol. VI. Die 15 Maii 1914. Num. 7.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE REGIMINE SEMINARII MAIORIS IN CALABRIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Susceptum inde ab initio Pontificatus humanae in Christo instaurationis propositum ita exsequendum, Deo iuvante, duximus ut curarum Nostrarum partem multo maximam ea sibi vindicarent instituta, in quibus adolescentes clerici in Ecclesiae spem succrescunt. Nemo quippe est qui non experiendo compererit, bonos laicorum mores studiaque christianarum virtutum adeo cohaerere cum sancta clericorum vita, ut alterum, altero sublato, frustra quis se persequi posse confidat. Hinc perpetua Ecclesiae cura ut a sacerdotio arceantur indigni vel non satis idonei ministri; hinc assidua eiusdem sollicitudo ut qui probati vocatique a Deo sunt, ad illud ita comparentur, ut bonitate, disciplina ac scientia perutile religioni ac civitati exhibeant ministerium.

Hisce sane de causis, oblatas numquam non avide arripuimus occasiones ut pontificiae, hac in re, providentiae praebere-

mus argumenta. Nam et venerabiles fratres, Episcopos, quoties eos affari contigit, hortati vehementer sumus ut praecipuo quodam studio seminaria complecterentur, et viros misimus qui plura ex iis praesentes inviserent ad Nosque de eorum statu referrent, et datis litteris subsidiisque submissis, et solertia prudentiaque in rem accita SS. RR. Congregationum, et alia, quaecumque praesto esset, ratione, ita eiusmodi sacrae iuventutis domicilia fovimus, proveximus, ut non modo illud contenderemus quod praecipuum est, Christi nimirum bonum odorem ac disciplinae sanctae vigorem tueri, sed cetera etiam, ut facultas tulit, accuraremus quae, in ipso caducae huius vitae ordine, clericis ad proposita optima iuvandis usui esse dignoscerentur.

Quoniamque in dioecesibus bene multis, vel rei familiaris tenuitate, vel exiguo alumnorum numero, vel ceterarum inopia rerum, fieri non poterat ut seminaria suppeterent in quibus una cum litterarum studiis graviores etiam rite traderentur disciplinae, idcirco locorum Ordinariis auctores haud semel fuimus ut, collatis viribus, communia quaedam constituerent clericorum domicilia, in quibus plenius uberiusque philosophiam ac theologiam liceret attingere. Consiliis hisce in rem deductis in pluribus, vel extra Italiam, dioecesibus, factum est ut clericis iunioribus seorsum ab aliis constitutis, disciplina, vitae regimen, pietatis opera et cetera huc pertinentia ita praescriberentur, ut forent singulorum aetati studiisque magis accommodata, congregatisque numero pluribus adolescentibus scholae paterent auditorum diligentia doctrinaque magistrorum longe florentiores.

Sed quod in aliis regionibus utile videbatur, id in Italia, ob rerum adiuncta in quibus versamur, necessarium adeo visum est, ut nullam res pateretur moram. Hinc litteris die XVI ianuarii MCMV datis ad Cardinalem Praefectum sacri Consilii Episcoporum et Regularium, quam maxime Nobis curae esse ediximus ut in variis Italiae regionibus, ubi maior esset necessitas, communia haec seminaria conderentur, ac summatim

iura attigimus quibus ea regi oporteret. - Coeptis Nostris adfuit divina gratia, et adnitentibus Episcopis, quibus apprime perspectum erat quid Ecclesiae causa, quid tempora postularent, paucis vix elapsis annis, in omni fere Italia eiusmodi excitata sunt maiora clericorum domicilia, quae favore semper, saepe collata etiam pecunia iuvare vel Ipsi haud omisimus.

Qua quidem in re provido caritatis consilio, quae illuc accurrit citius uberiusque ubi necessitas opitulandi maior, animum mature appulimus ad Calabriae Ecclesias. Praecipua quadam cura eas indigere exploratum erat simul ob seminariorum exiguitatem, simul ob rei familiaris angustias. Voluntatem Nostram propensiorem fecerunt recensiores clades, quibus florentissimam hanc provinciam ruinis oppressam luctuque completam doluimus. Suasit igitur amor ut iam impertitis pontificia largitate beneficiis aliud adderemus idemque mansurum, novis exstruendis aedibus in usum Calabriae clericorum, qui Ecclesiae ac civitati auspicia portenderent rerum longe meliorum. - De attribuenda sede deliberantibus, maximas ad rem habere opportunitates Catacensis urbs visa Nobis est, locumque in eius vicinia delegimus a Caelorum Domina appellatum: salubre atque amoenum praediolum, commeatu facile ac Jonii Tirrenique maris aspectu iucundissimum. Sumptu Nostro novi seminarii aedes condi ibi iussimus conditasque necessariis rebus instruximus, ut propensioris voluntatis testimonium Calabri cleri arctius Nobis devinciret animum officiique diligentiorem efficeret. Quin etiam eo curae Nostrae pertinuerunt ut primum alumnorum agmini rectorem praeficeremus Georgium De Lucchi, sacerdotem fide, pietate, doctrina Nobis probatissimum, eidemque immatura morte clericis suis erepto alium sufficeremus haud minore virtutum copia exornatum sacerdotem, quem non secus ac decessorem, episcopali auximus honore, ut vel amplior dignitas maiorem utrique conciliaret auctoritatem.

Rebusque iam satis feliciter procedentibus, nihil aliud superesse videtur quam ut opus, quod Calabrorum Episcoporum

expetierunt vota, plausus excepit, spes magna prosequitur, firmiori aptiorique muniamus disciplina, ut uberior suppetat facultas ac spes educendi sacri ordinis ministros vitae sanctitatem et catholicae doctrinae decora in Ecclesiae bonum prae se ferentes. - Quod itaque in religiosae rei incrementum cedat et Calabris Ecclesiis benevertat, fundato prope Catacium auctoritate Nostra apostolica et a Nostro nomine, ut placuit, nuncupato maiori Seminario legitimi collegii iura attribuimus, idemque curae ac vigilantiae tradimus archiepiscoporum atque episcoporum, quorum dioeceses finibus continentur trium civilium provinciarum Regii, Consentiae et Catacii, ad leges quas infra scriptae sunt regendum, moderandum.

I. Aedes Seminarii, fundus qui aedibus adiacet, quaeque sive in fundo sive in aedibus sunt, in potestate Romani Pontificis sunt perpetuoque erunt.

II. Seminarium regatur auctoritate apostolicae Sedis, quae per sacram Congregationem Consistorialem quae visa fuerint administrabit.

III. Seminarii aedes destinantur omnibus provinciarum, quas supra nominavimus, clericis philosophiae ac theologiae auditoribus: quorum quidem, nisi speciale suffragetur apostolicae Sedis indultum, nemo poterit ad sacros Ordines promoveri quin ibidem hisce vacaverit disciplinis.

IV. Liceat omnibus Calabriae Ordinariis Seminarium hoc ut suum habere; illud, cum libuerit, adire; suos invisere clericos. Attamen, ut idem pro omnibus sit disciplinae ordo, nemini eorum fas esto peculiaria iussa, ne pro suis quidem clericis, dare extra communes regulas atque inconsulto vel abnuente Rectore.

V. Calabriae archiepiscopi atque episcopi in coetum coeant singulis annis de rebus Instituto communibus consulturi. Hisce vero in coetibus qui, non secus ac annuae episcopales collationes, haberi poterunt in Seminarii aedibus, congregati archiepiscopi atque episcopi de alumnorum disciplina ac moribus, de

docendi ratione, de re oeconomica diligenter inquirant et quae opus fuerint provideant.

VI. Coetui praeerit Praelatus gradu vel aetate dignior, ab actis vero erit Seminarii Rector.

VII. Esto Episcoporum eas ferre leges, ea inire, ex communi iure, consilia, quae bono Instituti conferre iudicentur.

VIII. Ubi primum Episcopi in coetum, ut supra, convenerint, tres eligant Praesules qui adsint Rectori ad consilia de iis ineunda, quae graviora intra annum res et tempora invexerint, quaeque ipse in se Rector recipere aut nolit, aut nequeat. Electi Praesules quinquennium fungantur munere: quinquennio elapso, liceat eosdem confirmare, vel alios designare.

IX. Catacensi Ordinario in Seminarii administratione ac regimine eadem sunto iura, eaedem partes, quae ceteris regionis Ordinariis.

X. Seminarium, adnexae aedes hortusque adiacentes vi huius Constitutionis immunia sunto a parochi loci iurisdictione: parochialia munia, in iis quae Instituti naturae sunt consentanea, obeat Magister pietatis ex auctoritate Rectoris, cui, intra Seminarii fines, Ordinarii iura, officia ac privilegia attribuimus.

XI. Rectorem eligendi ius omne esto penes Romanum Pontificem; idemque designet Magistrum pietatis ac studiorum Moderatorem.

XII. Ceteros designare qui Rectori navent operam, qui doctrinas in scholis tradant, qui medici vel chirurgi expleant partes esto penes Episcoporum coetum; horum tamen designationi Rectoris consilia praeire volumus (post exquisitam ab eo trium, ut supra, Praesulum sententiam) et suffragium accedere S. C. Consistorialis. Haec omnia serventur quoties dimittendi iidem sint.

XIII. Theologiae Magistris, Rectore ac Moderatore studiorum praesidibus, facultas esto merentibus auditoribus conferendi gradus academicos, ad ea quae hac eadem in re statuta auctoritate Nostra sunt pro maiore Seminario Apuliae.

XIV. Alumni sacris Ordinibus initientur in Oratorio Semi-

narii. Episcopi vero in annuis coetibus eum designent qui initiationis Sacra per vices obeat. Caveat tamen Rector ut a singulis initiandis necessaria exhibeantur propriarum Curiarum documenta. Documenta vero haec, una cum testimonio collatorum Ordinum, Rector Curiis iisdem restituat, postquam retulerit in acta ad rem componenda atque in Seminarii tabulario asservanda.

XV. Quoad cetera, serventur leges quae in seminariorum regimine atque administratione sunt, ex communi Ecclesiae iure, servanda.

Hoc restat ut quotquot in maius Catacense Seminarium adlegantur, studeant omnes oblati a Deo beneficii magnitudinem pro merito aestimare; ac pietate, doctrina, ceteris omnibus virtutibus ita praestent, ut exspectationi desiderii Nostri ac suorum Episcoporum quam cumulatissime respondeant.

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, indiximus, rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus.

Datum Romae apud sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo nongentesimo quarto decimo, die sacro Virgini Dei parenti designatae, Pontificatus Nostri anno undecimo.

A. Card. AGLIARDI
S. R. E. *Cancellarius.*

C. Card. DE LAI
S. C. Concistorialis *Secretarius.*

Loco ✠ Plumbi

VISA
M. Riggi C. A., *Not.*

Reg. in Canc. Ap. N. $\frac{590}{14}$

MOTU PROPRIO

DE DIOECESIBUS SUBURBICARIIS

PIUS PP. X

Edita a Nobis die XV aprilis anni MCMX Constitutio *Apostolicae Romanorum Pontificum* ut ad effectum adducatur, S. R. E. Cardinalibus, qui in Curia resident, consultis, iisque magna consensione suffragantibus, haec Nos de apostolicae potestatis plenitudine, Motu Proprio, statuimus:

Omnia, quaecumque sex Ecclesiae Suburbicariae habent in bonis posthac in unum cumulum collecta, Officio rei oeconomicae, quod est apud S. Consilium Fidei propagandae, appellato de Spoliis, administrentur: cuius administrationis ei quem Cardinales Episcopi suum procuratorem dixerint, quotannis erit reddenda ratio.

Horum annui reditus bonorum ita in Cardinales Episcopos distribuentur, ut sena millia libellarum italicarum singuli accipiant, proprio quidem Suffraganeo praebenda; quod vero, ea summa detracta, superfuerit, in septem dividetur partes, quarum Cardinalis Decanus habeat binas, ceteri singulas: ita, quae Curiis Episcopalibus opus fuerint, suppeditare poterunt.

Iam, ut incommodis ac detrimentis occurratur quae frequens mutatio sedium gignere consuevit, hoc ratum fixumque esto, quod decrevimus, ut, quam quisque Cardinalis Episcopus nactus est initio Sedem, in ea permaneat etiam cum Decani gradum attigerit; tum enim dioecesim suam Ostiensi cumulabit. Quare, perpetua coniunctione dirempta Veliternae dioecesis et Ostiensis, cui quidem accidet ut cum alia atque alia dioecesi in persona Cardinalis Decani coniungatur, hae Suburbicariae erunt sedes: Portuensis et Sanctae Rufinae, Albanensis, Praenestina, Sabinensis, Tusculana, Veliterna.

Cardinales Episcopi suo quisque Suffraganeo cum annua sex millium libellarum praebere, tum partem domus episcopalis ad habitandum assignare debent. Suffraganei vero in dioecesi Suburbicaria, quam vice sacra gubernandam susceperint, continenter perpetuoque residebunt.

Itaque omnia quae his litteris decreta sancitaque sunt, valida et firma in omnes partes esse ac fore edicimus, inviolateque ab omnibus, ad quos pertinet, servari iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam specialissima mentione dignis.

Datum Romae apud S. Petrum die v mensis maii anno MCMXIV, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

I

INDULGENTIAE PLENARIA ET PARTIALES OCCASIONE CENTESIMI ANNI A RESTITUTA SOCIETATE IESU.

PIUS PP. X

Universis Christifidelibus, salutem et apostolicam benedictionem. — Refert ad Nos dilectus filius Franciscus Xaverius Wernz, praepositus generalis Societatis Iesu, die septimo proximi mensis augusti centesimum reversurum esse annum, ex quo ipsa Societas, auctoritate et gratia Sedis apostolicae per Constitutionem « *Sollicitudo omnium ecclesiarum* » a Pio PP. VII rec. mem. decessore Nostro obsignatam, restituta feliciter fuit. Ad auspicati eventus memoriam celebrandam, addit idem praepositus generalis, per triduum, videlicet diebus quarto, quinto et sexto atque insuper ipso septimo die mensis augusti huius anni, honori sacratissimi Cordis Iesu solemnes in gratiarum actionem supplicationes omnibus in ecclesiis atque in oratoriis publicis aut semipublicis ad societatem ipsam ubique terrarum pertinentibus fore peragendas. Ut vero hae fiant uberiore cum spirituali emolumento, enixas Nobis ipse generalis moderator preces humiliter adhibet, ut fidelibus in Societatis

Iesu templa ac sacella dictis diebus hoc anno conventuris, de thesauro Ecclesiae Nobis divinitus concredito, peculiares quasdam gratias largiri dignemur, quemadmodum Gregorius PP. XVI rec. me. praedecessor Noster anno rep. salutis MDCCCXXXX, recurrente saeculari die ab eadem Societate confirmata, benigne peragendum existimavit. Nos autem votis his piis ultro libenterque annuentes, ut erga Societatem tot tantisque nominibus de Ecclesia Dei optime meritam benevolentis animi nostri sensus significemus, auditis VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, de Omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis tam religiosis dictae Societatis alumnis, quam fidelibus ex utroque sexu, qui quovis die ad cuiusque eorum libitum eligendo, e praestitutis illis quatuor mensis augusti diebus, quibus, de venia Congregationis sacrorum Rituum, restitutae Societatis Iesu memoria solemniter recoletur ubique terrarum, quamlibet dictae Societatis ecclesiam, sive quodvis eiusdem Societatis sacellum publicum aut semipublicum, admissorum sacramentali confessione expiati ac caelestibus epulis rite refecti, visitaverint, ibique Deo gratias agentes, pro christianorum principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper dictis religiosis et fidelibus, qui corde saltem contriti, quamlibet ex ecclesiis ipsis, sive quodvis e memoratis sacellis, Deo similiter gratiam agentes, precesque, ut supra diximus, fundentes, celebraverint, indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum singulis illis quatuor diebus una vice acquirendam, largimur. Tandem permittimus religiosis ac fidelibus iisdem ut, si malint, possint plenaria et partialibus his indulgentiis vita functorum labes poenasque expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus hoc anno tantum valituris. Volumus autem ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicuius notarii publici subscriptis, seu sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XXIII ianuarii anno MCMXIV, Pontificatus Nostri undecimo.

R. Card. Merry del Val,
a Secretis Status.

L. ✠ S.

II

VENERABILIBUS FRATRIBUS VICTORI MIHALYI DE APSIA, ARCHIEPISCOPO FOGARASIENSI ET ALBAE IULIAE, ATQUE EPISCOPIS SUFFRAGANEIS ECCLESIASTICAE PROVINCIAE RITUS GRAECI-RUMENI, DE ECCLESIA SSMI SALVATORIS AD VICUM « DELLE COPPELLE » RUMENO EPISCOPATUI CONCREDENDA.

PIUS PP. X

Venerabiles Fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Universi Episcopatus Rumeni nomine, venerabilis frater Basilius Hossu, episcopus Armenopolitanus seu Szamos-Ujvarien. Rumenorum, anno superiore supplicem ad Nos libellum transmittendum curavit, ut Romae ecclesiam cum parva domo continenti, de Nostra benignitate statuere dignaremur, in usum procuratoris, qui apud Nos et sacram hanc apostolicam Sedem, proprii ritus et propriae ecclesiasticae provinciae Rumenorum negotia pertractaret. Nos autem auditis VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi Fidei propagandae pro negotiis Ritus Orientalis praepositis, eorumque suffragiis permoti, dilecto filio Nostro Cardinali hac alma in Urbe Vicario in spiritualibus generali rem commisimus, votis Episcopatus Rumeni ideo libentissime concedentes, quod perspecta plane Nobis sunt atque explorata antistitum, cleri, populique ritus Graeci-Rumeni fides, observantia et catholici nominis provehendi studium. Non ignoramus in provincia ecclesiastica Rumena anno MDCCCLIII erecta, catholicam rem adeo convaluisse, ut in praesens, brevi sexaginta annorum spatio, plus quam triplex evaserit catholicorum numerus. In Collegio praeterea Urbano plures Rumenos alumnos in eiusdem Ecclesiae spem alendos recipi iussimus, ut religiosae populi illius institutioni consuleremus, illudque non sine laetitia curavimus, ut illorum numerus novissime augeretur. Iamvero cum Collegium Parochorum Urbis ecclesiam sanctissimi Salvatoris ad vicum « *delle Coppelle* » vulgo nominatam, cuius cultui ipsi parochi inserviebant, in manibus Nostris nuper unanimi consensione reponendam censuerit, ut eam, cum adnexa domuncula, quatenus id Nobis opportunum videretur, Rumenis Catholicis concrederemus, Nos parochorum eorundem largitatem et obsequium amplissime laudantes, atque universo merentissimoque Collegio grati animi Nostri sensus significantes, munificam oblationem ultro accepimus. Haec quidem oblatio non modo voluntati Nostrae respondet, sed certam quoque spem

iniicit futurum ut hac alma in Urbe religionis ac divini cultus splendor progrediatur. Expedit enim, ut in hoc catholici orbis centro plura pateant templa, in quibus sacrae caerimoniae secundum varios ritus celebrentur, ita ut ex ipsa etiam diversitate rituum fidei unitas luculentior appareat. Quae cum ita sint, ecclesiam Ssmi Salvatoris ad vicum « *delle Coppelle* » de Urbe eique continentem domunculam, Motu Proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostra deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium vi perpetuumque in modum Episcopatui Rumeno Catholico provinciae ecclesiasticae Fogarasiensis et Albae Iuliae donamus, illique plenam et liberam tam ecclesiae, quam domunculae possessionem tribuimus. Decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; ipsique Catholico Rumeno Episcopatui nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque et inane fieri, si secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus Nostra et Cancellariae apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque ecclesiasticis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XXXI martii MCMXIV, Pontificatus Nostri anno undecimo.

R. CARD. MERRY DEL VAL
a Secretis Status.

L. ✠ S.

III

ERECTIO NOVAE APOSTOLICAE DELEGATIONIS AUSTRALIENSIS

PIUS PP. X

Ad futuram rei memoriam. — In sublimi principis Apostolorum Cathedra nullis quidem meritis Nostris divinitus collocati, in omnes catholici orbis partes etiam ab hoc centro christianitatis magno terrarum marisque tractu seiunctas, tanquam e sublimi specula oculos mentis Nostrae convertimus, et quae rei sacrae procurationi melius

gerendae conducant, illa sedulo quidem studio, auctoritate Nostra interposita, praestare satagimus. Iamvero latissime per Australasiae insulas christiano nomine diffuso, et catholica hierarchia praesertim inter Australiae gentes firmiter constituta, opportunum Nobis consilium visum est, remotos illos populos eorumque sacros pastores Romanae huic apostolicae Sedi arctiore atque intimiore vinculo adstringere. Haec autem sollicitudo ut clarius catholicis illis gentibus appareret, iidemque populi dilectionis Nostrae beneficia uberius persentirent, novam in illis regionibus, sicuti iam passim pro aliis locis ad decus et tutamen Christianae religionis fieri consuevit, Apostolicam Delegationem constituendam censuimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis propagandae Fidei praepositis, Motu Proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi Delegationem Apostolicam Australiensem erigimus atque constituimus, decernentes ut ipsa Delegatio ad Australiam, Tasmaniam et Novam Zelandiam suas curas extendat. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque aliis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die XV aprilis MCMXIV, Pontificatus Nostri anno undecimo.

R. CARD. MERRY DEL VAL,
a Secretis Status.

L. ✠ S.

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. NATALEM SERAFINO, BUGELLENSIUM EPISCOPUM, OCCASIONE CONGRESSUS EUCHARISTICI BUGELLAE CELEBRANDI.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Ad eucharisticum conventum quem te Bugellam proxime convocaturum nuntiasti, tecum una Noster festinat animus, eorum illectus spe fructuum qui Nobis tibique sunt exspectatione communes. In confertissima ista operariorum sede, quibus tam proclive est fluxa huius vitae bona ita sectari, ut pene obliviscantur aeterna, optanda quam maxime erant indicta a te eucharistica sollemnia, ut delectorum oratorum verba, pio-

rum exempla et splendidior rituum augustissimorum pompa vel segniores compellant ad caeleste illud convivium, *in quo,* ut tam saepe canit Ecclesia, *mens impletur gratia et futurae gloriae nobis pignus datur.* Utinam ad hanc gloriam Bugellensis coetus ita omnium studia convertat, ut redintegrandae vel in istis civitatibus christianae indolis felix fiat tandem initium! Id votis omnibus expetimus: id supplici prece a Deo rogamus, implorata etiam ope Virginis Deiparae, qua auspice congregabimini, quaeque e proximo Oropensi templo vos aspiciet propitia vestrosque labores optatum ad exitum, ut confidimus, adducet.

Pignus interea divinorum munerum Nostraeque testis benevolentiae apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis Frater, iis qui tibi in conventu disponendo navant operam, ceteris denique qui eodem intererunt peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXV martii MCMXIV, Pontificatus Nostri anno undecimo.

PIUS PP. X

II

AD R. P. D. IOSEPHUM NÈMETH, EPISCOPUM TIT. ISAURENSEM, AUXILIAREM CSANADIENSEM, QUADRAGESIMUM EPISCOPATUS ET SACERDOTII SEXAGESIMUM ANNIVERSARIUM CELEBRATURUM.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Civium ex omni ordine conspiratione ac voluntate apparari tibi sollemnia, ob natalem episcopalis consecrationis quadragesimum ac sacerdotii sexagesimum, mirum Nobis non accidit, qui probe novimus qua vitae integritate, qua diligentia in delatis versatus sis muneribus. Bonum Christi militem decet plane hisce honestari studiis, haec ferre laborum praemia. Praemia at vero largiora exspectanda tibi ab Eo erunt cui tam diuturno tamque frugifero functus es sacerdotio. Haec ut tibi affluant ac sancta afferant gaudia, vota facimus ex animo, eaque cumulet apostolica benedictio, quam benevolentiae, qua te prosequimur, testem, tibi, venerabilis Frater, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die X aprilis MCMXIV, Pontificatus Nostri anno undecimo.

PIUS PP. X

SUPREMA S. CONGREGATIO SANCTI OFFICII

DECRETUM

SACERDOS CAESARIUS VACHÈRE, DIOECESIS PICTAVIENSIS, NOMINATIM EXCOMMUNICATUR.

Feria IV, die 22 aprilis 1914.

Sacerdotem Caesarium Vachère e dioecesi Pictaviensi in Gallia, praetensis supernaturalibus manifestationibus simplicium animos commoventem, et proprius ipsius Episcopus et suprema haec sacra Congregatio sancti Officii, cuius est fidei morumque integritati prospicere, ad saniora consilia iterum iterumque revocare non defuerunt. Cum enim ille imaginem quamdam Ssmi Cordis Iesu et quasdam hostias, quas a se consecratas adfirmabat, veluti sanguine manantes, temerario ausu, fidelium venerationi passim obiiceret; Rmus Pictavorum Antistes, paternis monitis primum tum gravibus etiam comminatis poenis, inter quas suspensione a divinis ipso facto incurrenda, eum ab incoepto deterrere conatus est. Quae dein omnia ab hac suprema sacra Congregatione nedum plane confirmata sunt, sed et additum formale praeceptum ut imaginem et hostias cunctaque alia ad eiusmodi praetensas supernaturales manifestationes quomodocumque spectantia, nulla interiecta mora, proprio Ordinario traderet, sub comminatione, ni paruisset, ad ulteriora procedendi.

Verum infelix sacerdos, officii sui prorsus immemor, quamvis initio sacrae Congregationis mandatis aliqualem obedientiam praestare ostendisset; coepit tamen rursus, praesertim ad cryptam quamdam ab oppido Mirebeau non longe dissitam, aliam imaginem aliasque hostias, legitimo Superiore frustra obnitente, fidelium admirationi, ut antea, exponere; pluribus interim auctoritati ecclesiasticae maxime iniuriosis, sive per se sive per alios, evulgatis.

Haec ex animo dolens sed sperans adhuc eum ad debitam obedientiam reversurum, sacra Congregatio triplici, ad normam sacrorum Canonum, solemni monitione ei per Episcopum excommunicationem ***nominatim*** comminandam decrevit: incassum tamen; nam ne huic quidem extremo remedio obfirmata ipsius contumacia cessit.

Quae cum ita sint, perentorio canonicae monitionis termino iamdiu inutiliter praeterlapso, haec eadem ipsa suprema sacra Congregatio sancti Officii, ne muneri suo, non sine fidei et ecclesiasticae disciplinae detrimento, deficere videatur, de expresso mandato Ssmi D. N. Pii PP. X, in praefatum sacerdotem Caesarium Vachère, pervicaciter contumacem, formalem excommunicationis sententiam *nominatim* ac *personaliter* pronunciat, eumque omnibus plecti poenis a iure statutis ac proinde *vitandum* esse atque ab omnibus *vitari debere* solemniter declarat.

Datum Romae ex aedib. S. O., die, mense et anno supradictis.

L. ✠ S.

Aloisius Castellano, *S. R. et U. I. Notarius.*

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Successivis sacrae Congregationis Consistorialis decretis Ssmus D. N. Pius PP. X has quae sequuntur ecclesias de proprio pastore providit, nempe:

3 aprilis 1914. — Cathedrali ecclesiae Sancti Augustini praefecit sac. Michaëlem Iosephum Curley, parochum loci vulgo *Deland* in eadem dioecesi.

8 aprilis. — Metropolitanae ecclesiae Guatimalensi R. P. Iulianum Raymundum Riveiro et Jacinto, sac. Ord. Praed., rectorem ecclesiae S. Dominici in urbe Guatimalensi.

15 aprilis. — Metropolitanae ecclesiae Arborensi R. P. D. Ernestum Piovella, hactenus episcopum Algarensem.

— Cathedralibus ecclesiis Fabrianensi et Mathelicensi, sac. Andream Cassulo, vicarium generalem Florentinae archidioecesis, ibique canonicum metropolitanae ecclesiae.

16 aprilis 1914. — Titulari episcopali ecclesiae Tubunensi R. P. D. Fridericum Benitium de Souza Costa, hactenus episcopum Amazonum.

27 aprilis. — Titulari episcopali ecclesiae Sozopolitanae sac. Theodorum Kappenberg, canonicum ecclesiae cathedralis Monasteriensis, quem constituit Auxiliarem Rmi Episcopi Monasteriensis.

1 maii. — Titulari episcopali ecclesiae Thyatirensi sac. Petrum Iosephum Lausberg, canonicum metropolitanae ecclesiae Coloniensis, quem constituit Auxiliarem Rmi Archiepiscopi Coloniensis.

II

ORDINATIONIS CAPITULI CATHEDRALIS

Ssmus D. N. Pius PP. X decreto S. Congregationis Consistorialis diei 26 aprilis 1914 novam ordinationem in Capitulo cathedrali Fesulano induxit: scilicet, redacta ad tertium gradum exstante Praepositi dignitate, duas praeterea novas dignitates, nempe Archidiaconatum uti primam, Primiceriatum uti secundam dignitatem, instituit. Chorales autem habitus, quibus vi Brevis apostolici *Hoc est in more* diei 21 februarii 1894 canonici utebantur, ad novas erectas dignitates extendit, revocato indulto Canonico Praeposito per idem Breve concesso speciales vestes et indumenta in choro induendi.

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I

DECRETUM

DE NOVITIATUS TERMINO ET INTERRUPTIONE

Cum propositae sint quaestiones sive circa tempus seu momentum, quo annus novitiatus compleri dicendus sit, sive circa modum, praesertim si novitius extra domum de licentia Superiorum per aliquot tempus moratus fuerit, quo interruptus haberi possit, S. Congregatio Religiosis Sodalibus praeposita, ad anxietates praecavendas, praecipue quoad professionis validitatem, statuit et decrevit ut sequitur:

1. Annus integer novitiatus, qui solus ad validitatem professionis requiritur, in posterum non stricte de hora ad horam, sed de die in diem intelligi debet. Idem dicendum de tribus integris annis votorum simplicium, quae emissionem votorum solemnium praecedere debent.

2. Novitiatus interrumpitur ita ut denuo incipiendus et perficiendus sit: *a*) si novitius a Superiore dimissus e domo exierit; *b*) si absque Superioris licentia domum deseruerit; *c*) si ultra triginta dies etiam cum licentia Superioris extra novitiatus septa permanserit.

3. Si novitius infra triginta dies, etiam non continuos, cum Superiorum licentia, extra domus septa permanserit, licet sub Superioris obedientia, requiritur ad validitatem, et satis est, dies hoc modo transactos supplere: at Superiores hanc licentiam nisi iusta et gravi de causa ne impertiant.

Quibus omnibus sanctissimo Domino nostro Pio Papae X relatis ab infrascripto sacrae Congregationis Secretario, Sanctitas Sua ea rata habere et confirmare dignata est, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria sacrae Congregationis de Religiosis, die 3 maii 1914.

O. Card. Cagiano de Azevedo, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Donatus, Archiep. Ephesinus, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

DE NOVITIIS MILITIAE ADDICTIS

Procurator Generalis Congregationis Sacerdotum Missionis harum quaestionum solutionem a S. Congregatione de Religiosis expostulavit, nempe:

I. Utrum novitiatus illorum qui coguntur e domo probationis exire causa militiae aut ad eandem militiam denuo vocati, censendus sit *interruptus*, ita ut ab initio sit repetendus, nulla ratione habita temporis novitiatus iam expleti; an vero sit aestimandus tantummodo *suspensus*, ita ut debeat solum compleri.

II. Utrum computari possit veluti tempus novitiatus servitium militare quod expletur in loco ubi exstat domus probationis si novitii maneant sub disciplina et vigilantia moderatorum et horis subsecivis consistant in eadem probationis domo, eaque omnia peragant quae cum militia concilientur.

Emi et Revmi Patres Cardinales sacrae huius Congregationis de Religiosis, omnibus mature perpensis, respondendum censuerunt:

Ad 1um. Affirmative ad primam partem; Negative ad secundam, si novitius ultra triginta dies completos servitio militari reapse addictus fuerit. Si infra triginta dies, hi supplendi erunt. Et in quocumque casu ad professionem votorum admitti nequit nisi saltem per triginta dies probetur.

Ad 2um. Negative.

Has autem responsiones relatas sanctissimo Domino nostro Pio Papae X ab infrascripto S. Congregationis Secretario, Sanctitas sua approbare et confirmare dignata est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria sacrae Congregationis de Religiosis, die 3 maii 1914.

O. Card. Cagiano de Azevedo, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Donatus, Archiep. Ephesinus, *Secretarius.*

III

SUESSONIEN. ET ALIARUM

DE MISSIS A RELIGIOSIS SODALIBUS AD INTENTIONEM SUPERIORUM CELEBRANDIS

Quaesitum est a sacra Congregatione de Religiosis:

I. An Sacrum facere ad intentionem praefixam a Superiore proprie actum internum constituat, qui minime subest voluntati Superiorum?

II. An Religiosus votorum simplicium, vi suae professionis, teneatur *ex iustitia*, aut solum ex caritate, ad celebrandum iuxta intentionem a Superiore praefixam, sibi reservata facultate celebrandi iuxta propriam intentionem in limitibus a Constitutionibus admissis?

III. An possint Superiores obligare sodales subditos in virtute sanctae obedientiae ad celebrandum iuxta praescripta a Constitutionibus?

Emi autem Patres Cardinales sacrae Congregationis de Religiosis, in plenario coetu ad Vaticanum habito die 21 martii 1914, praefatis dubiis responderunt:

Ad 1um et 2um. Providebitur in tertio.

Ad 3um. Reformato dubio: « An Superiores Religiosi praecipere possint subditis suis etiam in virtute sanctae obedientiae ut ipsi celebrent secundum intentionem a Constitutionibus praescriptam vel ab ipsis Superioribus statutam, salvis exceptionibus a Constitutionibus vel a legitima consuetudine sancitis? », respondere censuerunt: Affirmative.

Quam Emorum Patrum responsionem sanctissimus Dominus noster Pius Papa X, referente infrascripto sacrae Congregationis Secretario, ratam habuit et confirmavit die 23 martii 1914.

Datum Romae ex Secretaria sacrae Congregationis de Religiosis, die 3 maii 1914.

O. CARD. CAGIANO DE AZEVEDO, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Donatus, Archiep. Ephesinus, *Secretarius.*

IV

ROMANA ET ALIARUM

DE CONFESSIONE APUD ORIENTALES SACERDOTES INSTITUTA, ET DE CONFESSIONE NOVITIORUM.

Edito Decreto *de absolutione sacramentali religiosis sodalibus impertienda*, diei 5 augusti 1913, exorta sunt dubia, quorum solutio expetita fuit a S. Congregatione de Religiosis, nempe:

1. An Decretum sacrae Congregationis de Religiosis, die 5 augusti 1913, comprehendat etiam confessiones quas Religiosi ritus Latini faciunt apud Confessarios ritus Orientalis, et vicissim?

2. An idem Decretum comprehendat etiam novitios cuiuscumque Ordinis vel Congregationis?

Emi ac Revmi Patres Cardinales, in plenario coetu habito in aedibus Vaticanis die 21 martii 1914, reposuerunt:

Ad 1um et ad 2um. Affirmative.

Et sanctissimus Dominus noster Pius Papa X in audientia diei 23 eiusdem mensis et anni habita ab infrascripto sacrae Congregationis Secretario, responsiones Emorum Patrum approbare et confirmare dignatus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 3 maii 1914.

O. CARD. CAGIANO DE AZEVEDO, *Praefectus*.

L. ✠ S.

† Donatus, Archiep. Ephesinus, *Secretarius*.

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE GIBUTI IN SOMALIA GALLICA

Ne adversis rebus diu vexata Somalorum Missio, nativo solo, ad oras maritimas Somaliae anglicae, ubi, viginti circiter abhinc annis, orta fuerat, recens per vim expulsa, calamitosius vagaretur, atque nullibi radices ageret, Emi Patres S. huius Congregationis Fidei Propagandae de novo eidem missioni territorio opportune adsignando inierunt consilium. Quapropter, plenariis in comitiis die 30 superioris mensis habitis, re mature perpensa, statuerunt ut praedicta missio quae intra fines Somaliae gallicae hospitio recepta est, ibidem consisteret tamquam in propria sede, atque in separatam Praefecturam Apostolicam erigeretur, cum universo territorio quod praedictis finibus Somaliae gallicae continetur, quodque a vicariatu apostolico inter populos Gallas, per praesens Decretum, nunc distrahitur. Porro novam hanc Praefecturam, a *Gibuti,* urbe regionis principe, nuncupandam atque Fratribus Minoribus Capulatis concredendam esse censuerunt. Quam sententiam Ssmo D. N. Pio div. prov. PP. X, in audientia diei 27 vertentis mensis, ab infrascripto sacrae eiusdem Congregationis Secretario relatam, Sanctitas Sua in omnibus adprobare ratamque habere dignata est, praesensque ad id Decretum fieri mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 28 aprilis, anno Domini 1914.

Fr. H. M. Card. Gotti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

C. Laurenti, *Secretarius.*

II

DECRETUM

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE ADAMAUA IN AFRICA CENTRALI GERMANICAE DITIONIS CONSTITUITUR

Quae rei sacrae provehendae opportuna magis sint et catholici nominis incremento conducant Emi Patres sacrae huius Congregationis Fidei Propagandae considerantes, novam Praefecturam Apostolicam in regione Adamaua ditionis germanicae, in Africa aequatoriali, erigendam esse statuerunt, ubi Societas Presbyterorum S. Cordis nuper apostolicum ministerium feliciter inivit. Cum autem praedicta regio diversis subiecta sit ecclesiasticis iurisdictionibus, ita ut partim a vicario apostolico de Cartum, partim a praefecto apostolico de Ubanghi-Chari, partim vero a vicario apostolico Camerunensi dependeat, praefati Emi Patres, in plenariis comitiis, die 30 superioris mensis habitis, territorium Adamauae regionis a tribus praedictis missionibus distrahendum et in independentem Praefecturam Apostolicam, cui ab *Adamaua* nomen, erigendum esse censuerunt, quae praedictis religiosis sodalibus concredita maneat, atque sequentibus limitibus definiatur: *ad Boream,* 10° latitudinis borealis gradu; *ad Orientem* vero, confiniis inter coloniam germanicam et gallicam, ex praedicto latitudinis gradu ad septimum; *ad Meridiem* autem, gradu hoc septimo, ac deinde linea quae separat districtus civiles de *Ngaundere, Banjo, Bamum, Bamenda* et *Ossidinge* (qui Adamauae missioni per praesens decretum attribuuntur) a districtibus de *Ober-Sanga-Uham, Dume, Jaunde, Jabassi, Dshang, Johann Albrechtshöe* et *Rio del Rey* (qui vicariatui Camerunensi subiecti remanent); *ad Occidentem* demum confiniis anglo-germanicis. Quam sententiam Ssmo D. N. Pio div. prov. PP. X, in audientia diei 27 vertentis mensis ab infrascripto sacrae eiusdem Congregationis Secretario relatam, Sanctitas Sua in omnibus adprobare ratamque habere dignata est, praesensque ea super re Decretum fieri iussit.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 28 aprilis, anno Domini 1914.

Fr. H. M. Card. Gotti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

C. Laurenti, *Secretarius.*

III

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

17 martii 1914. — *Archiepiscopus tit. ecclesiae Diocletanae*, R. P. D. Henricus Doulcet, episcopus tit. Ionopolitanus.

15 aprilis 1914. — *Archiepiscopus tit. Philippopolitanus et Delegatus Apostolicus in Australia*, R. P. D. Bonaventura Cerretti, intimus cubicularius super numerum Sanctitatis Suae, auditor apud apostolicam Delegationem Washingtonensem.

Decretis S. Congregationis de Propaganda Fide nominati sunt:

29 aprilis 1914. — *Praefectus apostolicus novae Praefecturae de Gibuti in Somalia gallica*, R. P. Paschalis de Luchon, ex Ordine Fratrum Minorum Capulatorum.

— *Praefectus apostolicus novae Praefecturae de Adamaua in Africa centrali*, R. P. Franciscus Lennartz, e Congregatione Presbyterorum S. Cordis.

S. CONGREGATIO RITUUM

DECLARATIO

DE SANCTIS VEL BEATIS ALICUBI PUBLICO CULTU HONORATIS, ABSQUE CERTO S. SEDIS DECRETO VEL INDULTO.

In Kalendariis perpetuis et Propriis quae, iuxta novissimas Rubricas ad normam Bullae *Divino afflatu* et Motu Proprio *Abhinc duos annos* Ssmi Dni nostri Pii Papae X, et S. R. C. Decreta 12 decembris 1912 et 28 octobris 1913 reformata, ipsius sacrae Congregationis revisioni et approbationi subiiciuntur, aliquando Sancti vel Beati notantur qui neque in Romano Martyrologio descripti sunt, neque publico cultu a

sancta Sede certe decreto vel confirmato potiuntur, prouti speciatim praescribitur per generale Decretum n. 3926 diei 19 iulii 1896 ad 1 et 2.

Quum tamen eiusmodi Sancti vel Beati nuncupati in locis particularibus ex immemorabili consuetudine publico ac religioso cultu honorantur cum Officio et Missa; atque, hac de causa, in memoratis Kalendariis et Propriis a Rmis Ordinariis inscribantur, sacra Rituum Congregatio, de mandato eiusdem Ssmi Domini nostri declarat ex hac inscriptione nullo pacto fas esse arguere ipsos Sanctos vel Beatos nuncupatos beatificationem formalem vel aequipollentem obtinuisse, eorumque cultum, prouti de casu excepto a Decretis sa. me. Urbani Papae VIII, et recentioribus S. R. C. decretis seu declarationibus dd. 11 novembris 1912 et 31 ianuarii 1913, recognitum et confirmatum fuisse, sed tantum concludere licet horum Sanctorum vel Beatorum cultum manere in statu suae possessionis, ac proinde neque augeri neque extendi posse inconsulta S. Sede. Demum hortantur Rmi Ordinarii ut memorati Sancti vel Beati in suis Kalendariis et Propriis particularibus aliquo signo seu asterisco distinguantur ab aliis Sanctis vel Beatis in Martyrologio Romano descriptis vel rite canonizatis aut beatificatis, uti laudabiliter fit in aliquibus locis. Contrariis non obstantibus quibuscunque, etiam speciali mentione dignis.

Die 28 aprilis 1914.

Fr. S. Card. Martinelli, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Petrus La Fontaine, Ep. Chryst., *Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

I

ALEXANDRINA

IURISPATRONATUS ET PRAESENTATIONIS

Pio Papa X feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno undecimo, RR. PP. Aloisius Sincero, Ponens, *Ioseph Mori et Fridericus Cattani, Auditores de turno, in causa* Alexandrina - Iurispatronatus et praesentationis, *inter dominum* Carolum Buzzilanghi *et dominum* Iosephum Mignone *appellantes, repraesentatos per legitimum procuratorem Angelum d'Alessandri advocatum, et dominum* Aristidem Stortiglione *appellatum, repraesentatum per legitimum procuratorem sac. Aloisium Lavitrano advocatum, die 12 ianuarii 1914 sequentem tulerunt definitivam sententiam.*

Quum die 15 martii 1911 vacasset in cathedrali ecclesia Alexandrina canonicatus sub titulo B. Mariae Virg. de Consolata et S. Stephani, ad eumdem canonicatum dominus Aristides Stortiglione sac. Pium Ratti, et domini Mignone-Buzzilanghi sac. Dominicum Olivera praesentarunt.

Lite igitur de iure patronatus inter praesentantes exorta, controversia de consilio Revmi Ordinarii remissa fuit cuidam commissioni, quae sequentes conclusiones proposuit:

1) Iurispatronatum fuisse primo *familiare agnatitium,* limitatum nempe ad descendentes in linea masculina tantum, a q. DD. Ruffino et Philippo.

2) Dein deficientibus primis vocatis, transisse ad ceteros de parentela Stortiglionum, idest ad omnes agnatos de gente Stortiglionum, in iure patronatus gentilitio agnatitio.

3) Nunc vero, quia satis constat de agnatione domini Aristidis Stortiglione, ad ipsum pertinere ius patronatus, quum adversus eum non detur praescriptio, quum domina Carola Buzzilanghi dici non possit compatrona, quum ad cognatos extendi iuspatronatus non valeat, obstantibus tabulis fundationis.

Appellavit dominus Ioseph Mignone ad S. Congregationem Concilii: et causa, de commissione Sanctissimi, remissa ad hunc sacrum Ordinem, nunc Nobis definienda venit sub dubii formula: *Utrum iuspatronatus in casu competat dominis Mignone, et proinde sustinenda sit praesentatio sacerdotis Olivera ab iisdem facta; an potius competat domino Aristidi Stortiglione, et proinde sustinenda sit praesentatio, ab Ordinario acceptata, sacerdotis Pii Ratti.*

Factum quod spectat. - Canonicatus circa quem in praesens fit quaestio, originem et fundationem accepit ex testamento domini Nicolai Stortiglione, diei 25 septembris 1746, quod ita se habet:

« Item ... suos exsecutores et fidei commissarios instituit et deputavit « dictum dominum Philippum Stortiglione et dominum Ruffinum eius « fratrem ..... et ulterius dictus testator eumdem dominum Philippum « dominumque Ruffinum, ipsius testatoris fratres, ibidem praesentes et « acceptantes ac eos et quemlibet eorum posteros et descendentes ac « descendentium descendentes usque in infinitum, dummodo descendant « ac procedant de legitima masculina linea tamen, et ipsis deficientibus, « quod absit, ceteros de parentela ipsorum de Stortiglionis, descendentes ut supra. Et singula singulis referendo, eligit, instituit et deputavit « in Patronos et pro Patronis dictae cappellae seu altaris et cum honoribus et praerogativis eiusdem a iure concessis, et quod possint et « valeant, per futura tempora, cappellanum seu cappellanos ad dictam « cappellam seu altare eligere, praesentare et instituere; in quibuscumque cappellanis eligendis, praesentandis et instituendis voluit et vult « ipse testator, quod locus sit gratificationi, et quod semper praeferatur « cappellanus qui erit de dicta parentela, dummodo sit idoneus et sufficiens ».

Quum vero temporum progressu, defecissent familiae DD. Philippi et Ruffini, atque anno 1767 decessisset ultimus, ut putabatur, masculus de parentela, nempe D. Hieronymus Stortiglione, neque ulla haberetur notitia de linea masculina, quae iam ante annum 1605 Fozani degebat, feminae admissae fuerunt ad ius praesentandi.

Id autem non sine exceptione. Nam advocatus fiscalis penes Curiam Alexandrinam declaraverat anno 1829, quod « si alii superessent ex « dicta familia Stortiglione, licet a Ruffino et Philippo non descendentes, in patronatum dominae Mariannae succederent », et anno 1850: « si superfuisset aliquis masculus e familia Stortiglione, ad hunc, non « ad Mariannam ius spectasset nominandi, quia deficientibus masculis « primo vocatis, ex fundatione transibat ad alios de Stortiglionis »

Ius quod attinet. - Testatoris vero voluntate perpensa, iuxta relata testamenti verba, absque ullo dubio eruitur ipsius mentem eam fuisse ut duo personarum ordines ad iuspatronatus vocaret, et primo loco quidem D. Philippum et D. Ruffinum eorumdemque descendentes usque in infinitum, dummodo tamen descenderent ac procederent ex legitima masculina linea, quo in casu habetur iuspatronatus familiare agnatitium. Secundo autem loco, iis deficientibus qui primo fuerunt vocati, ipse testator ut patronos instituit ceteros de parentela ipsorum de Stortiglionis, descendentes ut supra. Hoc alterum definite vocatorum genus quod spectat, inter partes agitur, utrum institutum fuerit ius patronatus gentilitium agnatitium tantum, an iuspatronatus gentilitium, nullo habito sexus vocatorum discrimine, adeo ut etiam feminae ad illud fuerint vocatae.

Posteriorem vero hanc sententiam reiiciendam esse, ipsa testamenti verba clare demonstrant. Testator enim dum secundo loco vocat *ceteros de parentela* de Stortiglionis, non omnes tamen quomodocumque descendentes vocat, sed eos sane, qui descendant ratione iam supra expressa, nimirum ex legitima masculina linea. Etiam igitur in secundo loco vocatis feminae excluduntur. Quam voluntatem magis magisque confirmant tum adiectum cognomen de Stortiglionis, quod adhiberi solet ad agnationem denotandam, tum clausula iurispatronatus passivi institutioni adiecta, de praeferendo cappellano qui esset de dicta parentela.

Appellantis patronus provocat ad auctoritatem eorum doctorum, qui cum Santi, III, XXXVIII, 10, tenent ius patronatus familiare et gentilitium aliquando ita concipi ut comprehendat quoscumque successores, vel deficiente linea masculina admitti in subsidium masculorum feminas.

Verum illud *ex praesumptione* tantum: et in casu nostro, ut vidimus, verba clara non admittunt interpretationem, nec voluntatis coniecturam, Reiffenstuel, I, II, 384: hoc, tantum deficiente masculina linea.

Attamen in casu nostro haec altera quaestio abs re prorsus est: comparuit enim D. Aristides Stortiglione, praetendens se esse de parentela testatoris, seu de parentela ipsorum de Stortiglionis, atque de ea descendere ex legitima masculina linea.

Summa igitur quaestio, in qua tota causa vertitur, ea est utrum dominus Aristides Stortiglione agnatus testatoris sit, an non.

Iamvero ex authenticis documentis allatis in causa aperte evincitur dominum Aristidem Stortiglione descendere ex legitima masculina linea a quodam Augustino Stortiglione, Ioannis Alberti filio, qui, anno 1605, mense septembri, die 28, petiit a municipii Alexandriae rectoribus, a

Priore nempe et deputatis ad regimen civitatis Alexandriae, fidem armorum et insignium, quae gestare solebat familia de Stortiglionis eiusdem civitatis.

Huius rei documentum habemus ex archivo comunali civitatis Alexandriae depromptum, quod ita se habet:

« M. Mag.ci Sign.ri

« Desidera Agostino Stortillione Fig.lio di Gio. Alberto hauer fede « dalle SS. VV. dell'arma et insegna che sogliano portare la fameglia « de Storteglioni di questa Città conforme all'incluso tenore, pertanto « supp.a le SS. VV. siano servite concedergli detta fede conforme all'in- « cluso tenore et così spera...

« 1605 adì 28 7bre.

« Città... li sig.ri Prior et Deputati visto il sud.o mem.le con la fede « dal sup.te richiesta et informati della verità del contenuto in d.ta fede, « che qui annessa si lascia et ad.i Sig.ri ..... hanno ordinato che in « nome della Città se gli faccia la detta fede con l'annotazione o sii « descrizione del'arma in essa posta

« Agostino Storteglione.
« Bapta Ottellus, Canc.s Gen.s ».

« Attestamur Nos Prior et Deputati ad regimen Civitatis Alexandriae, « ac etiam nos infrascripti de familia Nob. de Stortilionis dictae Civi- « tatis sicuti a tempore, cuius non est memoria in contrarium, et citra « semper familia ipsa de Stortilionis ut ex antiquis et nobilibus familiis « dictae Civitatis et originariis eiusdem admissa fuit ad regimen eiusdem « civitatis tam in n.o Consiliariorum... tam in numero Consilii Gñalis, « quam Dñorum duodecim Deputatorum ad provisionem publicam... et « qui de familia ut supra insignia et arma consueverunt gestare in « modum inferius describendum, videlicet

« In parte superiori coloris celestis sive turchini serram repraesentans ut vulgo dicitur *una sega* dentibus quinque comprehensa et « a parte inferiori album campum efficiens dentes quatuor cum galea « vulgo appellata *il cimiero* cum rostro ciconia a capite usque ad pectus « candidi coloris et inscriptione in his verbis *Non voce colitur*. Quibus « insignis in actis publicis Ecclesiis in funeribus et in domibus privatis « uti semper consueverant quemadmodum aliae familiae nobiles dicte « Civitatis suis armis utuntur, et p.ut ex infrascripta forma scutisque « videlicet

« Quodque de eadem familia fuerunt et sunt nq. Augustinus Stor-
« tilionus qd. Alberti et success.e Io.s Albertus d. qd. Augustini filius,
« nunc et a quam pluribus annis citra habitans in partibus Pedemon-
« tanis in quorum fidem pntes fieri sigillique nri quo in similibus
« utimur impressione muniri et per infrascriptum notarium et Cancel-
« larium nostrum subscribi iussimus.

« Dat. in palatio praefate Civitatis Alexandriae die 28 mensis sep-
« tembris anno Dñi 1605 ».

Circa quod documentum invocatum fuit ab hoc S. Tribunali iudicium peritale trium virorum scientia, prudentia atque praesertim usu hac in re praestantium, nempe DD. Mariani Ugolino, Angeli Malango et Aemilii Ranuzzi, quibus hae quaestiones propositae fuerunt:

« 1) Qual valore storico ha il documento del 28 settembre 1605 per
« provare che Agostino Stortiglione, figlio di Giovanni Alberto, appar-
« tiene alla parentela della nobile famiglia Stortiglione di Alessandria,
« fondatrice del beneficio.

« 2) Se dai documenti in causa risulta che il cap. Aristide Stortì-
« glione appartenga alla parentela della nobile famiglia Stortiglione di
« Alessandria, fondatrice del beneficio ».

Porro tum ex examine formae extrinsecae documenti, eiusque notarum intrinsecarum, eorumque quae in documento continentur, narrantur, tum ex solidis argumentis quibus indicium illud peritale innititur, certo constare dicendum est:

1) Documentum, de quo agitur, tribus scriptis constare, nempe instantia privata, informatione quadam privata, et informatione seu attestatione ex officio, publici scilicet officialis, eaque omnia non ab alio exemplo expressa, sed primum ipsum exemplum esse.

2) Ea omnia valore seu authenticitate historica praedita esse. Quamvis enim documentum, ut aiunt periti: « non abbia la veste definitiva,
« che probabilmente gli sarà data per gli effetti legali, cui dovrà ser-
« vire, tuttavia la forma che ha ricevuto, è bastante per ritenerlo come
« una testimonianza di un fatto di natura giuridica, compilata con deter-
« minata forma, atta a darle forza di prova. E la critica storica concede
« a queste testimonianze un valore indiscutibilmente maggiore che a
« qualunque altra di simil genere ».

3) Quoad ea vero quae in hoc documento enarrantur, certo constare quod quidam de familia Alexandrina (dictae civitatis) nobilium de Stortiglionis, cumque iis prior et deputati civitatis, testati sunt a tempore immemorabili exstitisse Alexandriae nobilem familiam de Stortiglionis,

eam gaudere usu insignium gentiliciorum, et de eodem familia fuisse et esse Augustinum Stortiglione quondam Alberti filium.

Quum igitur nulla alia Alexandriae extiterit nobilis familia de Stortiglionis praeter eam, cui fundator beneficii in casu pertinuit; quum ex documentis allatis in causa certo constet dominum Aristidem Stortiglione ex legitima masculina linea descendere a dicto Augustino Stortiglione, procul dubio concludendum est dominum Aristidem Stortiglione esse de parentela Nicolai Stortiglione, et descendere ratione et modo in testamento taxative expressa, nempe ex legitima masculina linea, seu pertinere saltem ad secundum ordinem vocatorum ad ius patronatus.

Quod quidem ex aliis documentis quoque in causa adductis confirmatur: ex iis enim probatur, ut ceterum solidis argumentis periti demonstrant, fundatorem beneficiii pertinuisse ad nobilem familiam Alexandrinam de Stortiglionis, hanc familiam anno 1605 superfuisse, eique vero pertinere Augustinum, a quo Aristides Stortiglione descendit.

Quoad argumentum vero allatum in favorem domino Mignone ex ultimo statu vel quasi possessione et praescriptione, ut praetermittamus possessionem nec constantem nec continuam fuisse in favorem domini Mignone, satis sit animadvertere in patronatu gentilicio, quemque ex vocatis proprium et personale eius habere, non a maioribus mutuatum, et proinde proprio iure, et ex ipsa fundatoris voluntate tum activum, tum passivum patronatum sibi vindicare, De Luca, *de iure patronatus disc.*, 31, n. 16, disc. 35, n. 7, 8, S. Rota, decis. 220, n. 26, p. 11.

Auctoritates vero congestae a Patrono domini Mignone non relevant: illae enim respiciunt ius patronatus in genere, non vero iuspatronatum gentilicium, quod regitur normis fidei commissi, et in quo proinde non intrat praescriptio, De Luca, cit. disc. 35, n. 7.

Quibus omnibus mature perpensis, Christi nomine invocato, solumque Deum prae oculis habentes, Nos infrascripti Auditores de turno pro tribunali sedentes, ad propositum dubium dicimus, pronunciamus atque definitive sententiamus *iuspatronatus in casu non competere dominis Mignone, et proinde sustineri non posse praesentationem sacerdotis Olivera ab iisdem facta, sed competere domino Aristidi Stortiglione et proinde sustinendum esse praesentationem ab eo factam et ab Ordinario acceptatum sacerdotis Pii Ratti*, seu ad dubium propositum respondemus: *negative ad primam partem, affirmative ad secundam*, statuentes praeterea expensas esse compensandas inter partes, a quibus etiam honoraria peritis tributa pro aequali parte solvenda erunt.

Ita pronunciamus, mandantes Ordinariis locorum et ministris tri-

bunalium ad quos spectat ut exsecutioni mandent hanc sententiam et adversus reluctantes procedant ad normam sacrorum Canonum et praesertim cap. 3, sess. XXV, *de reform.* Conc. Trid., iis adhibitis exsecutivis et coërcitivis mediis quae magis efficacia et opportuna pro rerum adiunctis exstitura sint.

Romae, die 14 ianuarii 1914.

Aloisius Sincero, *Ponens.*
Ioseph Mori.
Fridericus Cattani.

Ex Cancellaria, 13 februarii 1914.
Sac. T. Tani, *Notarius.*

NB. - Contra hanc sententiam interposita est appellatio.

II

In S. R. Rota, mensibus ianuarii, februarii et martii huius anni 1914, actae sunt sub secreto *sequentes causae, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva:*

I. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ex parte mulieris.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate matrimonii in casu*, RR. PP. DD. S. Many, *Ponens,* F. Heiner et I. Prior, Auditores de turno, die 22 ianuarii, respondendum censuerunt: *Negative.*

Adversus sententiam interposita est appellatio.

II. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis non adimpletae et simulati consensus.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate matrimonii in casu*, RR. PP. DD. I. Mori, *Ponens,* F. Cattani et A. Perathoner, Auditores de turno, die 28 ianuarii respondendum censuerunt: *Affirmative.*

Adversus sententiam interposita est appellatio.

III. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bona substantialia matrimonii.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate matrimonii in casu,* RR. PP. DD. G. Sebastianelli, *Ponens,* S. Many et F. Heiner, Auditores de turno, die 7 februarii respondendum censuerunt: *Affirmative.*

IV. Diffamationis.

Proposito dubio: *An sententia Rotalis diei 30 decembris 1912 sit confirmanda vel infirmanda in casu,* RR. PP. DD. I. Mori, *Ponens,* F. Cattani et A. Perathoner, Auditores de turno, die 21 februarii respondendum censuerunt: *Sententiam Rotalem esse confirmandam.*

V. Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate matrimonii in casu,* RR. PP. DD. I. Prior, *Ponens,* A. Sincero et I. Mori, Auditores de turno, die 2 martii respondendum censuerunt: *Negative.*

VI. Piae fundationis.

Proposito dubio: *An bona quae obvenerunt Titio Sacerdoti per actum diei ..... Capitulo Collegiatae adiudicanda sint,* RR. PP. DD. G. Sebastianelli, *Ponens,* S. Many et F. Heiner, Auditores de turno, die 2 martii respondendum censuerunt: *Affirmative seu bona quae obvenerunt Titio Sacerdoti per actum diei ..... adiudicanda esse Capitulo Collegiatae cum omnibus fructibus qui percepti sunt aut percipi poterant a die .....*

Adversus sententiam interposita est appellatio.

VII. Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus ex parte viri.*

Proposito dubio: *An constet de nullitate matrimonii in casu,* RR. PP. DD. G. Sebastianelli, *Ponens,* S. Many et F. Heiner, Auditores de turno, die 23 martii respondendum censuerunt: *Affirmative.*

VIII. Damnorum.

Proposito dubio: *An sententia Rotalis die 26 iulii 1913 confirmanda vel infirmanda sit in casu,* RR. PP. DD. S. Many, *Ponens,* F. Heiner et I. Prior, Auditores de turno, die 30 martii respondendum censuerunt: *Praedictam sententiam esse in aliqua parte confirmandam, in alia vero infirmandam, ut sequitur: 1) Damna a parocho religioso illata esse reficienda non ab Ordine sed ab ipso religioso in quantum possit, et in defectu aut supplemento illius a conventu seu domo in qua commoratur, salvo recursu contra N. N., 2) Damna illa esse reficienda in summa tantum libell. .....*

Ex Cancelleria S. R. Rotae, 12 maii 1914.

T. Tani, *Notarius.*

SECRETARIA STATUS

EPISTOLAE

I

AD R. D. GRIMAL, QUI BEATISSIMO PATRI, TAMQUAM VENERATIONIS FILIALIS SPECIMEN, EXEMPLAR OPERIS « JÉSUS-CHRIST ÉTUDIÉ ET MÉDITÉ » REVERENTER EXHIBUIT.

Monsieur l'abbé,

Le Saint-Père le Pape Pie X a daigné agréer avec une particulière bienveillance l'hommage de votre beau travail sur *Jésus-Christ étudié et médité*, que Mgr l'Évêque de Rodez Lui a offert en votre nom.

Par la clarté et la précision doctrinale de l'exposition, par la mise au point historique, par la démonstration rigoureuse des propositions émises, vous avez fait, en cette importante étude, œuvre d'une science profonde, puisée jadis aux sources romaines, et développée depuis dans l'enseignement et le ministère des âmes.

Le Souverain Pontife vous félicite de contribuer ainsi à « tout instaurer dans le Christ », et comme gage de sa paternelle bienveillance, Sa Sainteté vous envoie de tout cœur la bénédiction apostolique.

En vous remerciant personnellement de l'exemplaire que vous m'avez gracieusement fait remettre, je vous prie d'agréer, Monsieur l'Abbé, l'expression de mes sentiments dévoués en Notre-Seigneur.

Rome, le 21 mars 1914.

R. Card. Merry del Val.

II

AD ILLUSTREM VIRUM IOSEPHUM BUSSIÈRES, PRAESIDEM GENERALEM VELITUM PONT. CANAD., OB LITTERAS OBSEQUENTISSIMAS BEATISSIMO PATRI DATAS.

Monsieur le Président,

Le Souverain Pontife, Pie X, a agréé très volontiers l'hommage des sentiments et des vœux de piété filiale que vous avez eu à cœur de Lui offrir, en votre nom personnel et au nom des Anciens Zouaves Pontificaux Canadiens.

Sa Sainteté vous remercie tous de cette nouvelle assurance de fidélité, de dévouement et d'attachement inébranlables à l'Église et à son auguste Chef. - Comme gage de Sa paternelle bienveillance et des faveurs célestes, le Saint-Père vous accorde de tout cœur pour vous, pour les Anciens Zouaves Pontificaux Canadiens et pour leurs familles, la bénédiction apostolique implorée.

Je saisis avec empressement cette occasion pour vour exprimer, Monsieur le Président, mes sentiments distingués.

Rome, le 22 mars 1914.

R. Card. Merry del Val.

III

AD ILLUSTREM PRAESIDEM CETEROSQUE COMITATUS SODALES QUI SOCIETATI MODERANDAE PRAEEST SIC NUNCUPATAE: « LIGUE INTERNATIONALE CATHOLIQUE CONTRE L'ALCOOLISME ».

Notre Saint-Père le Pape Pie X, qui a bénit avec effusion de cœur les deux cents pèlerins de la Ligue Internationale Catholique contre l'Alcoolisme, me charge de vous exprimer, ainsi qu'à toute votre Fédération, les sentiments de satisfaction et de gratitude qu'Il a éprouvés en recevant vos hommages de vénération, avec l'assurance de votre soumission filiale.

Le Souverain Pontife vous félicite du succès de la vaillante croisade entreprise par vous à travers le monde, appuyée sur les principes de l'Évangile et guidée par l'autorité de la hiérarchie. Il prie Dieu de féconder le zèle que vous déployez contre le terrible fléau, ennemi des corps et des âmes, et traînant après lui tant de misères physiques et morales.

En bénissant les efforts de toutes les sociétés catholiques affiliées à votre Ligue, le Saint-Père bénit la bonne volonté de tous leurs adhérents et les encourage à persévérer dans leur généreux apostolat.

Les Papes, en ces derniers temps, n'ont pas omis de signaler le mal funeste que vous combattez, et ils ont proclamé la nécessité de prompts et efficaces remèdes. Des conciles provinciaux, des évêques dans toutes les parties du monde, ont jeté le cri d'alarme et ont éclairé les consciences. À leur suite, des hommes de foi, de science et d'action ont provoqué, par la parole et par l'exemple, un mouvement très salutaire dans les œuvres catholiques de tempérance. Combien il est utile

de montrer le fléau de l'alcoolisme dans ses effets économiques, moraux et physiologiques, en le mettant en corrélation avec la déchéance des individus dont il déprime et ruine la santé, l'intelligence, la conscience, la liberté; avec la déchéance des familles, au sein desquelles il engendre la confusion et le désordre; avec la déchéance de la société, qu'il menace dans ses intérêts les plus graves. Aussi bien, parmi les œuvres sociales, il n'en est point de plus urgentes.

C'est pourquoi il sera très agréable au Souverain Pontife de voir votre Ligue se fortifier encore par l'accès de nouvelles sociétés catholiques. Sa Sainteté exprime hautement le désir que le clergé encourage partout cette œuvre de rééducation et de préservation sociales et qu'il se place, par l'enseignement et par l'exemple, au cœur même de la lutte contre un mal qui sème, dans certains pays surtout, tant d'opprobres parmi les fidèles.

Mais ce combat ne conduira sûrement à la victoire que s'il est soutenu par la grâce divine puisée dans la prière, dans la fréquentation des Sacrements et dans la pratique générale de la mortification chrétienne: *Nisi Dominus aedificaverit domum, in vanum laboraverunt qui aedificant eam* (*Ps. CXXVI,* 1). Que la lumière de l'Évangile de Jésus-Christ rayonne dans les esprits et dans les cœurs, et le fléau s'arrêtera avec le cortège des maux qu'il entraîne à sa suite.

Le Saint-Père est heureux de bénir votre Fédération avec toutes les sociétés qui la composent; Il bénit votre très vénéré Protecteur, Son éminence le cardinal Mercier, qui met un zèle si digne d'éloges à refouler la marche et à supprimer les causes de l'alcoolisme.

Avec mes vœux personnels et toutes mes félicitations pour votre grande et sainte entreprise, veuillez agréer, Messieurs, l'assurance de mes sentiments tout dévoués en Notre-Seigneur.

Rome, le 23 avril 1914.

R. Card Merry del Val.

IV

AD R. P. D. A. HUMBRECHT, PICTAVIENSIUM EPISCOPUM, OB LITTERAS BEATISSIMO PATRI DATAS DE CONFERENTIIS ECCLESIASTICIS.

Monseigneur,

Le Souverain Pontife a été très satisfait d'apprendre par les lettres de Votre Grandeur du 10 avril dernier et par les documents qui les accompagnaient, que les Conférences Ecclésiastiques ont repris dans votre diocèse une nouvelle vie, grâce à l'impulsion magistrale que vous leur aviez donnée par votre lettre du 29 septembre 1912, et aux sages règlements qui en assurent le bon fonctionnement.

Sa Sainteté félicite vos prêtres du soin qu'ils ont apporté dans la préparation de ces Conférences et ne doute pas que ces travaux, entrepris et poursuivis *in scientia et caritate*, ne contribuent efficacement au juste prestige des pasteurs et à l'édification des fidèles.

La grande mission prêchée à la fois dans les six paroisses de votre ville épiscopale par une légion de vaillants religieux, et fréquentée avec tant de profit par de nombreux auditeurs, n'est pas un moindre sujet de consolation pour le Souverain Pontife, qui partage la joie de Votre Grandeur en présence d'un succès si remarquable et si fertile en promesses pour l'avenir.

Aussi est-ce de tout cœur que Sa Sainteté envoie à Votre Grandeur et à tous ses diocésains sa meilleure bénédiction.

Avec mes félicitations personelles recevez, Monseigneur, l'assurance de mes sentiments bien dévoués en Notre-Seigneur.

Du Vatican, le 5 mai 1914.

R. Card. Merry del Val.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre si è degnato di nominare:

2 aprile 1914. — Mons. Francesco Maria Vagni, segretario di Nunziatura di seconda classe, *Segretario di Nunziatura di prima classe.*

22 aprile. — L'Emo signor cardinale Antonio Vico, *Protettore dell'Istituto delle Oblate del santissimo Redentore, nella Spagna.*

28 aprile. — L'Emo signor cardinale Gaetano Bisleti, *Protettore della pia Società Spagnuola di Santa Cecilia Verg. e Mart. per la musica sacra.*

30 aprile. — L'Emo signor cardinale Ottavio Cagiano de Azevedo, *Protettore della Congregazione delle Suore Betlemite Figlie del sacro Cuore di Gesù.*

2 maggio. — L'Emo signor cardinale Diomede Falconio, *Protettore dell'Opera pia e Sodalizio di san Michele Archangelo ai Corridori, in Roma.*

3 maggio. — L'Emo signor cardinale Ludovico Billot, *Protettore delle Suore Giuseppine del Messico.*

4 maggio. — L'Emo signor cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, *Protettore dell'Arciconfraternita del santissimo Sacramento, in santa Maria in Via.*

10 maggio. — L'Emo signor cardinale Diomede Falconio, *Protettore dell'Arciconfraternita della Ssma Natività di N. S. G. C. degli Agonizzanti, di Roma.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di nominare:

Assistente al Soglio Pontificio:

22 aprile 1914. — Mons. Enrico Sibilia, arcivescovo tit. di Side.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

31 marzo 1914. — Mons. canonico dott. Emilio Roy, vicario generale dell'arcidiocesi di Montréal.

22 aprile. — Mons. Pietro D'Aquino, arcidiacono della cattedrale di Tivoli.

Prelati Domestici di S. S.:

30 marzo 1914. — Mons. Alessandro Vidau, canonico dell'arcibasilica Lateranense.

4 aprile. — Mons. Giorgio Maria Le Pailleur e mons. Arsenio Dubuc, dell'archidiocesi di Montréal.

6 aprile. — Mons. Wilbrod Cleofa Martin, arcidiacono della chiesa metropolitana di Montréal, e mons. Gaspare Dauth, canonico della medesima cattedrale.

7 aprile. — Mons. Tommaso Stefano Duggan, rettore della cattedrale di Hartford.

22 aprile. — Mons. Vincenzo Tommasini, canonico della cattedrale di Ascoli Piceno.

— Mons. Francesco Muiesan, canonico della cattedrale di Capo d'Istria.

23 aprile. — Mons. Gaetano De Vito, canonico parroco della cattedrale di Foggia.

24 aprile. — Mons. Felice D. Mc Carthy, vicario generale della diocesi di Harbour Grace.

25 aprile. — Mons. Edoardo Patrizio Roche e mons. Giovanni St. John, dell'archidiocesi di S. Giovanni di Terranuova.

— Mons. Adalberto Zaborovszky, della diocesi di Cassovia.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

17 aprile 1914. — Mons. Luigi Brusatin, arciprete di Vedelago nella diocesi di Treviso.

2 maggio. — Mons. Giuseppe Casalegno, della archidiocesi di Torino.

4 maggio. — Mons. Giulio Kvacsák, Mons. Giuseppe Bombera e Mons. Ferdinando Pawlikowski, cappellani militari dell'esercito austro-ungarico.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

19 aprile 1914. — Mons. Luigi Cavotta, della diocesi di Foggia.

20 aprile. — Mons. Giovanni Chinaglia, della diocesi di Adria.

23 aprile. — Mons. Ladislao Saly, prefetto degli studi nel seminario centrale di Budapest.

26 aprile. — Mons. Andrea Skrábik, della diocesi di Nitria.

1 maggio. — Mons. Ugo Mioni, della diocesi di Trieste.

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

4 Maggio 1914. — Mons. Francesco Ferényi, cappellano militare di Posen.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa soprannumerario di S. S.:

28 marzo 1914. — Il signor dott. Antonio Maria de Murua conte di Lariz, della diocesi di Vittoria.

30 marzo. — Il signor Adamo Giuseppe Kiel di Geisa, della diocesi di Fulda.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre si è degnato di conferire le seguenti onorificenze:

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 aprile 1914. — A S. E. il sig. Carlo Magalhães de Azeredo, inviato straordinario e ministro plenipotenziario del Brasile in Grecia.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 maggio 1914. — Al sig. Napoleone Schroeder, dell'archidiocesi di Parigi.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

27 aprile 1914. — Al sig. Giovanni Löbl, maresciallo luogotenente dell'esercito austriaco e caposezione al ministero della guerra.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno:

25 aprile 1914. — Al sig. avv. comm. Carlo Patriarca, di Roma.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

24 marzo 1914. — Al sig. Pietro Lotte, dell'arcidiocesi di Parigi.

16 aprile. — Al sig. Paolo Robertbeusters, di Anversa.

23 aprile. — Al sig. Carlo Hardy, dell'arcidiocesi di Sens.

— Al sig. conte Carlo de Liedekerke, già segretario di prima classe della Legazione del Belgio presso la S. Sede.

25 aprile. — Al sig. cav. Basilio Malatakis, della comunità greco-cattolica di Costantinopoli.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 aprile 1914. — Al sig. Giovanni Vrofimoff, della diocesi di Sira.
16 aprile. — Al sig. Eugenio Boumard, di Parigi.
17 aprile. — Al sig. Spiridione Nachich, domiciliato a Pola.
— Al sig. Adriano Durand, della diocesi di Langres.
19 aprile. — Al sig. dott. Desiderio Bayer-Krucsay, di Budapest.
30 aprile. — Al sig. Adolfo Costantini, domiciliato a Bologna.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

17 aprile 1914. — Ai signori Filippo Hebert e Edoardo Leblanc, già zuavi pontificii, dell'archidiocesi di Montréal.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 aprile 1914. — Al sig. Stefano Cologerá, della diocesi di Ragusa.
23 aprile. — Al sig. Leone Giuseppe Boé de Maindreville, della diocesi di Beauvais.
26 aprile. — Al sig. ingegnere Filippo Sneider, di Roma.

NECROLOGIO

26 aprile 1914. — Mons. Giorgo Posilovic, arcivescovo di Zagabria.
5 maggio. — Mons. Armando Pietro Sabadel, arcivescovo di Corinto.